EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 27.02.1997
KOM(97) 74 lopull.

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

esitetty 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/109/ETY 2 artiklan mukaisesti (jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltaminen)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI

luvan antamisesta Ranskan tasavallalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

(komission esittämät)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

esitetty 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/109/ETY 2 artiklan mukaisesti (jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltaminen)

1. JOHDANTO

Neuvosto antoi 28 päivänä heinäkuuta 1989 tehdyllä päätöksellä 89/488/ETY[1] Ranskan tasavallalle kuudennen direktiivin 27 artiklan nojalla luvan toteuttaa kyseisen direktiivin 17 artiklan 2 kohdan säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä. Tämä lupa oli voimassa 31 päivään joulukuuta 1992.

Tämä poikkeus merkitsee, että evätään oikeus vähentää sellaisiin tavaroihin ja palveluihin liittyvien menojen arvonlisävero, joiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin.

Komission kyseisen poikkeuksen soveltamista koskevan kertomuksen perusteella 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/109/ETY[2] tätä lupaa jatkettiin 31 päivään joulukuuta 1996. Tämä lupa edellyttää, että mahdollisen luvan jatkamista koskevan ehdotuksen yhteydessä on toimitettava kertomus luvan soveltamisesta.

Tämän kertomuksen tarkoituksena on antaa selvitys tästä poikkeusta koskevasta luvasta sen jatkamisajankohdasta tähän hetkeen asti sekä esittää Ranskan tasavallan 19 päivänä marraskuuta 1996 pääsihteeristössä saapuneeksi kirjatussa kirjeessä esittämä pyyntö tämän luvan jatkamiseksi.

2. POIKKEUKSEN SOVELTAMINEN

Kuten edellä esitettiin poikkeavan toimenpiteen soveltamisesta on jo esitetty komission kertomus vuoden 1992 lopussa[3], jossa kuvailtiin yksityiskohtaisesti poikkeavan toimenpiteen taustaa, tavoitteita ja toimintaa. Koska nämä seikat eivät ole sittemmin muuttuneet, tässä kertomuksessa keskitytään selvittämään niitä tekijöitä, jotka ovat ilmenneet edellisen kertomuksen laatimisen jälkeen.

Ensiksi on huomattava, että komission edellisessä kertomuksessa esittämien huomioiden perusteella Ranskan tasavalta muutti poikkeuksellista toimenpidettä koskevia kansallisia säännöksiä, , jotta olisi selkeästi säädetty siitä, että erityistoimenpide koskee kaikkea sellaista tavaroiden ja palvelujen käyttöä, joiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin (alkuperäisessä poikkeusta koskeva säännös koski ainoastaan yksityistä käyttöä).

---

1 EYVL N:o L 239, 16.8.1989, s.22

2 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.42

3 KOM(92) 591, 22.12.1992

Ranskan tasavalta ilmoitti pyynnössään luvan jatkamiseksi, että vuosina 1993-96 Ranskan veroviranomaisten tietoon ei ole tullut yhtään soveltamista koskevaa erityistä ongelmaa.

Sen sijaan käytäntö on varmistanut sen, että annettu säännös yksinkertaisti verohallintoa sekä veroviranomaisten että verovelvollisten näkökulmasta tarkasteltuna.

Näin ollen Ranskan tasavalta pyytää luvan jatkamista, kunnes uusi yhteinen arvonlisäverojärjestelmä otetaan käyttöön.

3. KOMISSION LAUSUNTO

On huomattava, että yhteisöjen tuomioistuin on määrännyt, että verovelvollisella, joka käyttää tavaroita taloudellisen toiminnan harjoittamiseen, on oikeus näitä tavaroita hankittaessa vähentää niistä maksettu vero 17 artiklan säännösten mukaisesti riippumatta siitä, mikä osuus käytöstä suuntautuu ammatillisiin tarkoituksiin. Sellainen hallinnollinen määräys tai käytäntö, joka edellyttää vähennysoikeuden yleistä rajoittamista, jos ammatillisiin tarkoituksiin käyttö on rajallista, muodostaa poikkeuksen kuudennen direktiivin 17 artiklan säännöksistä ja on pätevä ainoastaan täyttäessään kuudennen direktiivin 27 artiklan vaatimukset (katso asia C-97/90, tuomio 11.7.1991).

Kuudennen direktiivin 27 artiklassa säädetään mahdollisuudesta ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä verokannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.

Kuten edellisessä kertomuksessakin esitettiin komissio katsoo, että kyseisen erityistoimenpiteen käyttöönotto, jonka tarkoituksena on estää "verovapaa kuluttaminen", on oikeutettua kuudennen direktiivin 27 artiklan nojalla, koska toimenpide yksinkertaistaa verohallintoa vapauttamalla hallinto tarpeesta valvoa oikeutta vähentää tavaroihin ja palveluihin liittyvien menojen arvonlisävero, jos näiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin.

Luvan voimassaolon osalta komissio huomauttaa, että se vahvisti 10 päivänä heinäkuuta 1996[4] työohjelman asteittaiseksi etenemiseksi kohti uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää.

Koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, komissio arvioi, että poikkeuksellisen toimenpiteen jatkaminen on mahdollista ainoastaan 31 päivään joulukuuta 1999.

Itse asiassa olisi hyödyllistä arvioida tällöin poikkeavan toimenpiteen yhdenmukaisuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitetyn lähestymistavan kanssa.

---

[4] KOM(96) 328, 22.7.1996

(komission esittämä)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskan tasavallalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

---

PERUSTELUT

Ranskan tasavalta esitti 19 päivänä marraskuuta 1996 komission pääsihteeristössä saapuneeksi kirjatussa kirjeessä pyynnön saada jatkaa poikkeusta, joka myönnettiin sille alunperin 28 päivänä heinäkuuta 1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/488/ETY[1] 31 päivään joulukuuta 1992, ja jota jatkettiin 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/109/ETY[2] 31 päivään joulukuuta 1996.

Tämä poikkeus kuudennen direktiivin 17 artiklan 2 kohdasta merkitsee sitä, että evätään oikeus vähentää sellaisiin tavaroihin ja palveluihin liittyvien menojen arvonlisävero, joiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu verovelvollisen yksityiseen tai verovelvollisen henkilökunnan käyttöön taikka yleisemmin muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin.

Edellä mainitun päätöksen 93/109/ETY 2 artiklassa täsmennetään, että neuvosto voi kyseisen päätöksen soveltamisesta Ranskassa laaditun komission kertomuksen perusteella ja komission ehdotuksesta, myöntää luvan jatkaa kyseisen päätöksen soveltamista.

Komission kyseisen päätöksen soveltamisesta vuosina 1993-96 laatiman kertomuksen päätelmänä on, että on sopivaa jatkaa edellä mainitun päätöksen säännösten soveltamista 31 päivään joulukuuta 1999.

Komissio on vahvistanut 10 päivänä heinäkuuta 1996 työohjelman asteittaiseksi etenemiseksi kohti uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää[3]. Koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, luvan voimassaolo on sopivaa rajoittaa 31 päivään joulukuuta 1999, sillä näin on mahdollista arvioida poikkeavan toimenpiteen yhdenmukaisuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitetyn yleisen lähestymistavan kanssa.

Kuudennen direktiivin 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti Ranskan pyynnöstä on ilmoitettu muille jäsenvaltioille 18 päivänä joulukuuta 1996 päivätyssä kirjeessä.

---

1 EYVL N:o L 239, 16.8.1989, s.22

2 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.42

3 KOM(96) 328, 22.7.1996

(komission esittämä)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskan tasavallalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin[1], ja erityisesti sen 27 artiklan,

ottaa huomioon aikaisemman 28 päivänä heinäkuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 89/488/ETY[2] ja 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 93/109/ETY[3],

ottaa huomioon edellä mainitun päätöksen soveltamista vuosina 1993-96 koskevan komission kertomuksen,

ottaa huomioon sen perusteella laaditun komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

kuudennen direktiivin 27 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi komission ehdotuksesta yksimielisesti päättää antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä tai jatkaa niiden soveltamista veronkannon yksinkertaistamiseksi taikka tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi,

Ranskan tasavalta on komission pääsihteeristössä 19 päivänä marraskuuta 1996 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä pyytänyt lupaa jatkaa sille aiemmin rajatuksi ajaksi neuvoston päätöksillä 89/488/ETY ja 93/109/ETY myönnetyn poikkeuksen soveltamista,

---

1 EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s.1 sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/95/EY (EYVL N:o L 338, 28.12.1996, s.89)

2 EYVL N:o L 239, 16.8.1989, s.22

3 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.42

toisille jäsenvaltioille on ilmoitettu 18 päivänä joulukuuta 1996 Ranskan hallituksen esittämästä luvan jatkamista koskevasta pyynnöstä,

kyseinen toimenpide merkitsee sitä, että evätään oikeus vähentää sellaisiin tavaroihin ja palveluihin liittyvien menojen arvonlisävero, joiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu verovelvollisen yksityiseen käyttöön tai verovelvollisen henkilökunnan käyttöön taikka yleisemmin muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin,

erityistoimenpiteellä ehkäistään tiettyjä verovapaan kulutuksen muotoja ja yksinkertaistetaan samanaikaisesti tiettyihin liiketoimiin liittyvän arvonlisäveron käsittelyä,

kyseinen toimenpide muodostaa poikkeuksen kuudennen direktiivin 17 artiklan 2 kohdasta, jonka nojalla verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka on maksettava tavaroista ja palveluista, joita käytetään verovelvollisen verollisen liiketoiminnan tarpeisiin,

komissio on vahvistanut 10 päivänä heinäkuuta 1996 työohjelman sekä aikataulun ehdotuksille, joissa säädetään asteittaisesta etenemisestä kohti yhtenäismarkkinoiden uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää,

koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, lupa myönnetään 31 päivään joulukuuta 1999, sillä näin on mahdollista arvioida tämän poikkeuksen soveltuvuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitettyyn yleiseen lähestymistapaan, ja

tämä poikkeus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin Euroopan yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, Ranskan tasavallalle annetaan lupa evätä oikeus vähentää sellaisiin tavaroihin ja palveluihin liittyvien menojen arvonlisävero, joiden kaikesta käytöstä enemmän kuin 90 prosenttia suuntautuu verovelvollisen yksityiseen tai verovelvollisen henkilökunnan käyttöön taikka yleisemmin muihin kuin liiketoiminnan tarkoituksiin.

2 artikla

Tämä lupa myönnetään 31 päivään joulukuuta 1999.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

ISSN 1024-4492

KOM(97) 74 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI **09 06 08 10**

Luettelonumero : CB-CO-97-066-FI-C

ISBN 92-78-16235-3

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg